

పెళ్లికి ముందు నాక్కాబోయే భర్త ఒక రచయితని నాకు తెలుసు.

ఆయన పేరు సాంగపాణి. 'పాణి' అనే పేరుతో రచనలు చేస్తాడని ఆ తని తల్లి చెప్పింది. ఎందుకో ఈ విషయం నాక్కాస్త్రాంతగా అనిపించింది.

నేను పెద్దగా చదువుకోకపోయినప్పటికీ... తెలుగు సబ్జెక్టులో

రచయితల గురించి

బాగానే తెలుసుకు

న్నాను. కానీ నేనె

ప్పుడూ వారి

గురించి పెద్దగా

ఆలోచించలేదు. నిజానికి రచయితలు అంటే ఎప్పుడూ ఆలోచిస్తూ, ఒక ఏకాంత ప్రదేశంలో ఒంటరిగా కూర్చుని ఏదో రాస్తూ వుంటారని అనుకునేదాన్ని.

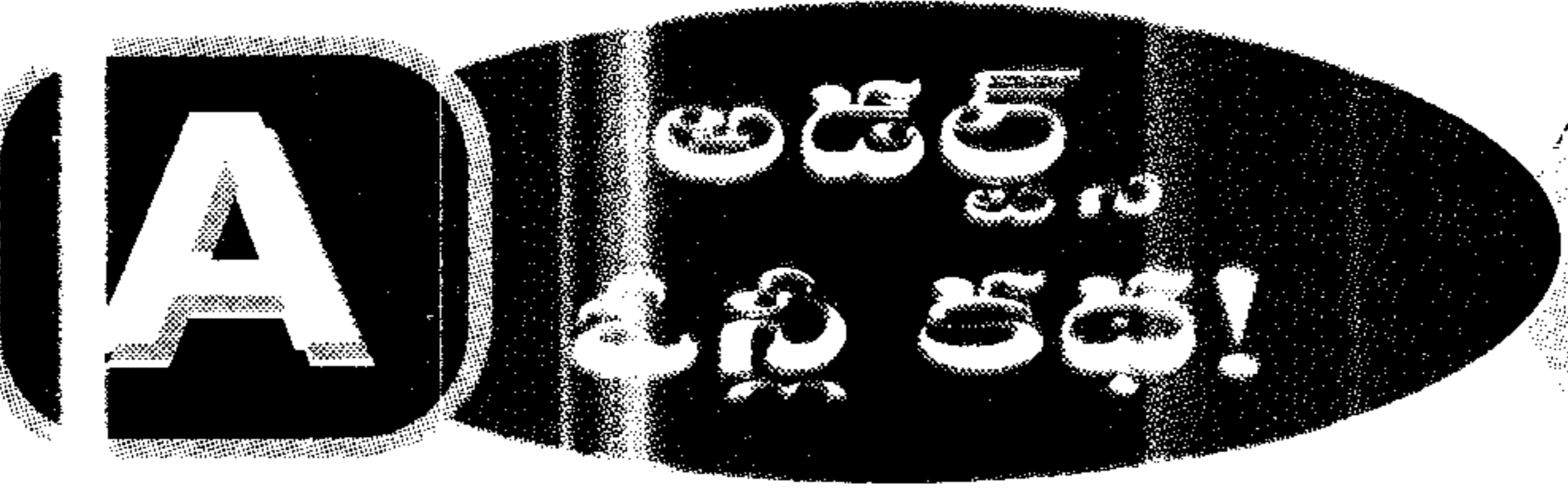
ఈయన్ని మాశాక అండకే ఆశ్చర్యపోయాను. ఇతను తనను రచయిత అంటే ఎవరూ నమ్మరు. అందుకేనేమో ఆ సంగతి ఎవరితోనూ చెప్పుకోడు.

నేను ఒక పెద్ద కుటుంబంలో ముగ్గురబిడ్డలు, ఇద్దరమ్మాయిల్లో చివరిదానిగా పుట్టాను నాన్న నా పదేళ్ల వయసులో అబ్బు చేసి పోయాడు. అన్నయ్యలు ఏదోలా కష్టపడుతూ కుటుంబాన్ని నెట్టుకొచ్చారు. చివరికి నా పెళ్లి మాత్రం వారికి పెద్ద సమస్య మారిపోయింది. అప్పటికే వున్న ఆ కంటిని అమ్మేసి ఆ డబ్బుతో నా పెళ్లిచేసి, మిగిలిన అప్పులు అన్నీ తీర్చేద్దామనే ఆలోచన వారిలో తర్జనభర్జనలు మొదలై చిన్నప్పుడు మర్దల దాకా వెళ్లింది పరిస్థితి.

ఆ ఇల్లు అమ్మడం అమ్మకీష్టం లేదు. అది తరతరాలుగా వస్తున్న వారసత్వపు గుర్తనీ, దాన్ని తను బతికున్నంతవరకూ

చూసుకుంటూ అందులోనే తన ప్రాణం వెళ్లిపోవాలనీ అమ్మ మొండి పట్ట పట్టింది.

నిజానికి ఆవిడ మనసులో మరో ఆలోచన వుందని అందరికీ

తెలుసు. ఆ ఇంటిలో ఒక సంగం అద్దెకిచ్చి, ఆ వచ్చిన డబ్బుతో తన కడుపుకింత ముట్ల వండుకుతింటూ అక్కడే 'కృష్ణా రామా' అంటూ కాలక్షేపం చేయాలని అనుకుంటోంది. ఇల్లే గనక అమ్మితే తిరిగి పైసా కనిపించకపోగా తన బతుకు వీధి పాలవుతుందని ఆమెకు భయం.

"మరయితే వసుధ పెళ్లి చేసేదెలా? దాన్ని అలాగే పెళ్లి పెటాకుల్లేకుండా వుంచుదామా?" అన్నాడొక అన్నయ్య.

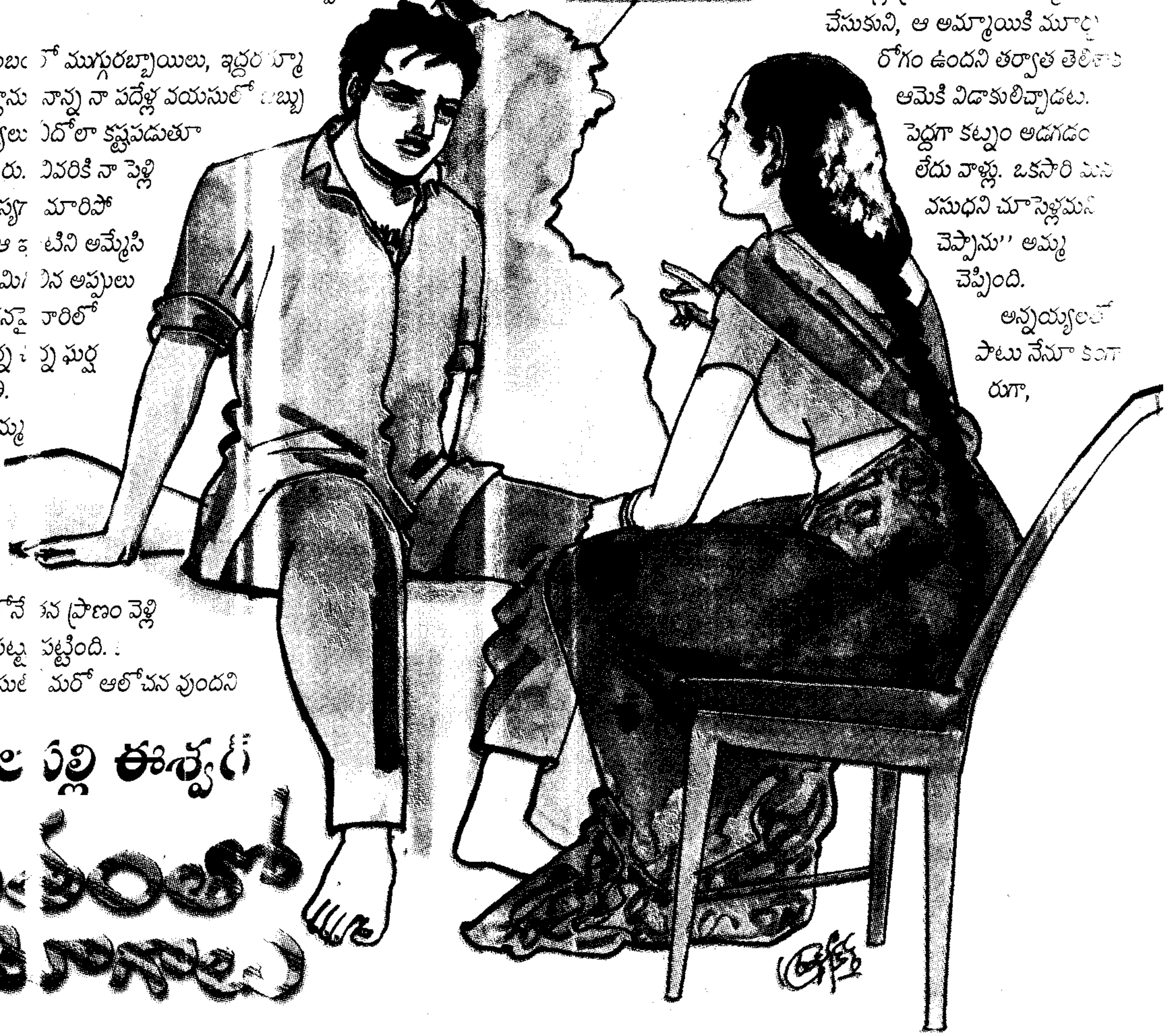
"కొంచెం బంగారం నా వంటి మీద మిగిలింది. దాంతో దానికి తగిన వాడిని చూసి పెళ్లి కానిచ్చేద్దాం. దాని అదృష్టం ఎట్లావుంటే అట్లా జరుగుతుంది. లక్షల కట్నం ధారపోస్తూ మాత్రం మంచివాడు దొరుకుతాడనీ, దాన్ని బాగా చూసుకుంటాడనీ నమ్మకం ఏముంది?" అంది అమ్మ.

"ఆ బంగారం పెళ్లి ఖర్చులక్కూడా పనికి పోదు. ఇంక లాంచనాలెక్కడ నుంచి తెద్దాం? అయినా కట్నం లేకుండా దాన్నెవడు చేసుకుంటాడు?"

"మన ఎదురింట్లో వున్న రాజమ్మ ఒక సంబంధం గురించి చెప్పింది. ఎవరో విడాకులిచ్చిన అబ్బాయి వున్నాడట. అతను పదేళ్ల క్రితం ఎవరో అమ్మాయిని చేసుకుని, ఆ అమ్మాయికి మూర్తారోగం ఉందని తర్వాత తెలిశాడట. ఆమెకి విడాకులిచ్చాడట.

పెద్దగా కట్నం అడగడం లేదు వాళ్లు. ఒకసారి మన వసుధని చూసెళ్లమన చెప్పాను" అమ్మ చెప్పింది.

అన్నయ్యలతో పాటు నేనూ కంగారుగా,

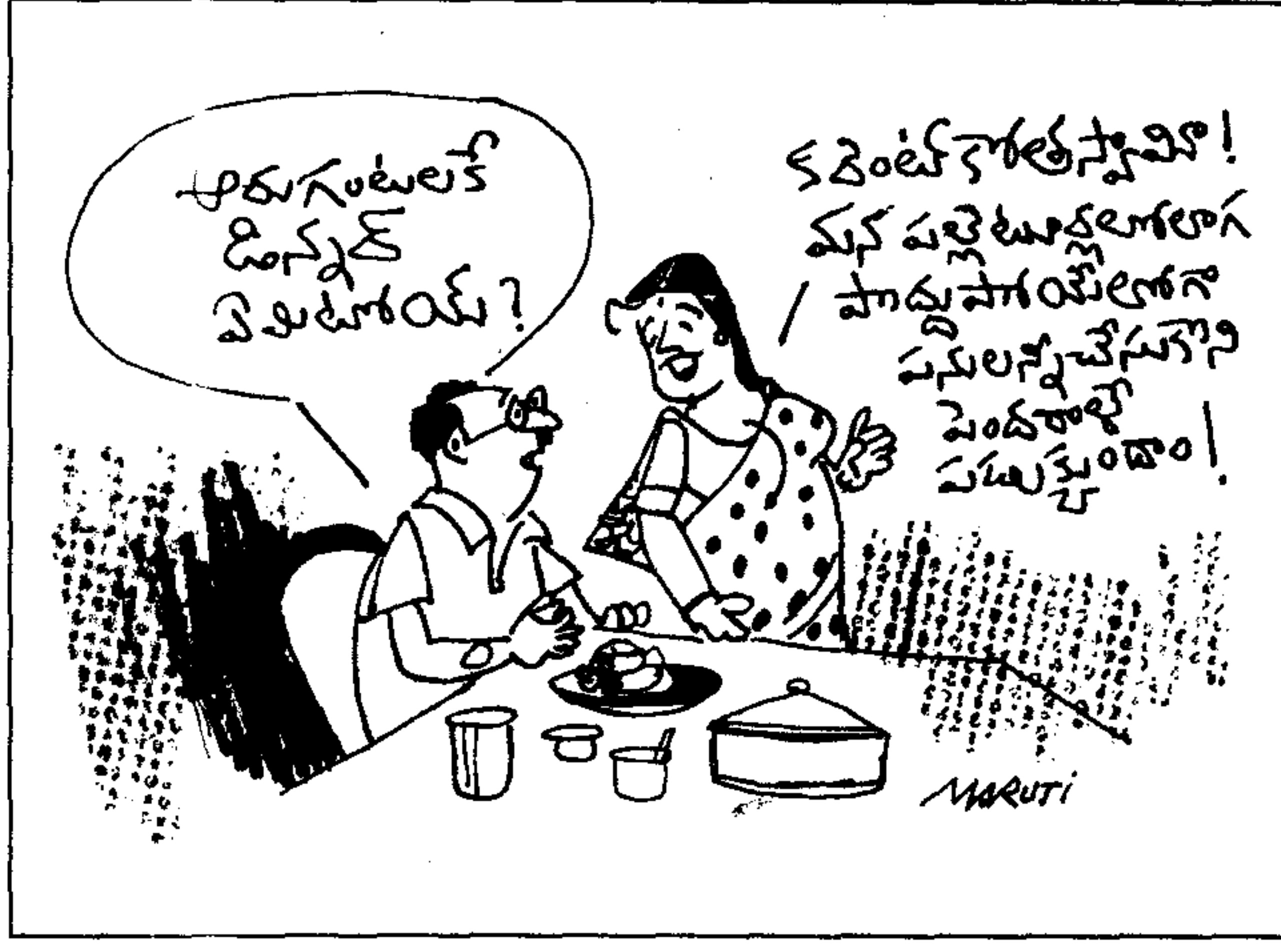

కోల పల్లి ఈశ్వర్
 శ్రీమతి. కుంతల
 ఆదివాణి

యధావిధిగా రాత్రి : కండు గంటలకు ఇంటికి రావడం... పళ్ళీ ఏడవడం, మందు కొట్టి నాపై వాటి వడం... ప్రతి రోజూ ఇదే రౌటీన్ అయిపోయింది.

ఆదివారం ఆయితే పల్ ఆఫీస్ ప్రాగ్రాంగా... రోజంతా ఆఫీస్ చేస్తూ, పిచ్చిపిచ్చిగా ప్రవర్తిస్తూ ఉండడంతో మర్నాటి పడుతుండేవాడు. ఇదే జీవితమో నాక అంతుబట్టలేదు. ఆ తన ప్రవర్తన గురించి అతని తల్లి దండ్రుల్ని ఆడగవలసిన అవసరమే లేకుండా పోయింది.

అతను ఆ ఉత్తరాలు చదువుకోవడం మొదలుపెట్టాడు. ఒక కవరులోని ఉత్తరం బయటికి తీసి చదివాక అతని ముఖంలో రంగులు మారసాగాయి. చదవడం పూర్తి చేసి నా వైపు తీక్షణంగా చూశాడు. "ఈ ఇంట్లో జరుగుతున్న సంగతులు నీ ఫ్రెండ్స్ కి చెప్పావా?" అన్నాడు కోపంగా. "లేదు. ఏం?" అన్నాను. "ఎవరో రజిత అంట. తిక్క తిక్కగా ఈ ఉత్తరం రాసింది"

"మాకు తెలుసమ్మా వాడి సంగతి. ఏదో వాడికో పిల్లో పిల్లాడో పుడితే మా వంశం నిలబడుతుందన్న ఆరాటంతో ఈ పెళ్లి చేశాం. ఇక్కడ జరిగేవేవీ మీ ఇంట్లో వాళ్ళకే చెప్పకు" అని బతిమాలారు. నాకు నవ్వారో ఏడవారో అర్థం కాలేదు. పాపం... ఆ ముసలా కోరిక తీరే మార్గం ఏదీ? ఇలాంటి వాడి అంశ నా కడుపులో పెరగడం ఇష్టం లేక మాత్రం వాడుతున్నాను కదా! ఇతనిలో మార్పు వచ్చేదాకా నా నిర్ణయం మార్చుకునే ప్రసక్తే లేదు. కానీ చూస్తూ చూస్తూ ఆ ఆమాయకులను మోసం చేయడం కూడా పాపమే అవుతుంది. అందుకే ఏదో ఒక విధంగా ఇతనితో విషయం తేల్చుకోవడం మంచిదనుకున్నాను. ఒకరోజు అతను ఒంటి బాగాలేదని ఫ్యాక్టరీకి సెలవు పెట్టి ఇంట్లోనే పడుకున్నాడు. నేను పోస్టులో వచ్చిన ఉత్తరాలు తెచ్చి అతనికిచ్చాను.

"ఏదీ నన్ను చూడనివ్వండి" "నీకేం అర్థమవుతుంది? నేను చెబ్తా విను. తను నా అభిమాని అట. ఒక కథ రాస్తున్నదట. ముగింపు చెప్పమని అడుగుతున్నది" పళ్లు పట పట కొరికాడు. "ఏమిటా కథ?" "నా కథే. ఒక నరరూప రాక్షసుడట. ఇష్టం లేని పెళ్లి చేసుకుని భార్యని ఓ పశవులాగా అనుభవిస్తూ నరకం చూపిస్తుంటాడట. ఆవిడ అమాయకురాలట. ఈ కథకి ముగింపేమిటని రాసింది. స్టూపిడ్. ఇది ఖచ్చితంగా నీ ఫ్రెండ్ ఎవరో చేసిన పనే. చెప్పు... ఎవరా అతి తెలివి జిత్తులమారి? నామీదే ప్రాక్టికల్ జోక్స్ వేస్తుందా? చెప్పవే.. ఎవతె అది?" అంటూ మంచం పై నుంచి లేచి నా జడ పట్టుకుని లాగి కొట్టబోయాడు.

ఉత్తర భారత యాత్రలు

	Frequency	Fare Rs.
1. Vaishno Dev-Dalhousie-Amritsar-Kullu-Manali-Delhi.	Every Mon.	4,500/-
2. Delhi-Shimla-Kullu-Manali-Rohtang pass-Chandigarh-Kurukshetra-Delhi.	Every Friday	3,500/-
3. Delhi-Jaipur-Ajmer-Pushkar-Agra-Delhi (By A/C Coach)	Every Mon.	2,000/-
4. Delhi-Mussoorie-Haridwar-Rishikesh- Lakshman Jhoola-Delhi	Every Tue./Fri.	1,000/-
5. Delhi-Badrinath-Kedarnath-Delhi.	Every Mon./Fri.	4,000/-
6. Delhi-Badrinath-Kedarnath-Gangotri-Yamunotri-Delhi.	Every Fri.	6,500/-
7. Delhi-Mathura Agra-Allahabad-Varanasi-Sarnath-Gaya-Bodh Gaya-Ayodhya-Delhi	1st & 3rd Saturdays	5,500/-

Fare includes twin sharing room accommodation, transport and guide services. We are running L.F.C tours for all Bank employees. All tours are by Super Deluxe buses, starting from our New Delhi Office. Contact our offices for advance reservations at Mumbai Ph: 4326895, Chennai Ph: 5385253, Bangalore Ph: 2262633, Vizag Ph: 745565, Vijayawada Ph: 576624.

మీరు ఢిల్లీ వచ్చినపుడు అధునాతన సౌకర్యములతో నిర్మింపబడిన 100 రూములు గల హోటల్ సదరన్ లో బస చేయండి. రుచికరమైన తెలుగు భోజనం మా హోటల్ లోని అమరావతి/ సుప్రభాత్ రెస్టారెంట్ లో మాత్రమే లభించును.

*Includes vegetarian food enroute.

HOTEL SOUTHERN / SOUTHERN TRAVELS (P) LTD.

(Recognised by Ministry of Tourism, Govt. of India)
Since 30 years in service

ఢిల్లీలోని తెలుగువారి ప్రముఖ వాణిజ్య సంస్థ

Head Office: 18/2 Arya Samaj Road, Karol Bagh, New Delhi-5. Ph: 5739508, 5722210 Fax: 011-5751308. e-mail: southern@del2.vsnl.net.in.	Mustafa Towers, Near Hotel Ayodhya, Lakdi-ka-pul, Hyderabad-4. Ph: 3307658, 3307933, Cell: 98490-03679, 98481-52883.
--	---

బలంగా అతని చేయి విడితించి కొట్టాను. నివ్వెరపోయాడు.

“దేనికైనా ఓ హద్దుంటుంది. నేనూ మనిషినే. ఇష్టం వచ్చినట్లు దౌర్జన్యం చేస్తే బావుండదు” అన్నాను.

బిత్తరమాపులు చూడసాగాడు. అంతలో స్వరం తగ్గించి అన్నాను మళ్ళీ..

“మీరో గొప్ప రచయితంట కదా... అభిమానులు సలహాలు అడుగుతూ ఉత్తరాలు రాస్తుంటారు. వాటికి మీ అనుభవం, విజ్ఞానంతో జవాబులు ఇస్తుంటారు. మధ్యలో నేనేమన్నానని నావీద ఈ దౌర్జన్యం?”

ఇంతకాలం మీరెలా ప్రవర్తించినా పూరుకుంటున్నాననా?

అది సరే.. ఇప్పుడు నేనే అడుగుతున్నాను.

నేనేం తప్పు చేశానని నన్ను ఒక సాణం లేని వస్తువుగా చూస్తున్నారు?

మీకంతగా కథల్లో కనిపించేంత గొప్ప సౌందర్యవతి అయిన పెళ్ళాం కావాలంటే అలాంటి దాన్నే కట్టుకుని వుండాలింది. నేనేమైనా మీ కాళ్ళ మీద పడి వేడుకున్నానా.. నన్ను చేసుకోండి.. నాకు మీరు తప్ప దిక్కులేదు అంటూ?

పెళ్ళాం అందంగా లేకపోతే, నోరు మూసుకుని వుండాలింది. మరోసారి విడాకులు తీసుకోవాలింది. ఆమెతో రాత్రి పూట కులకడం దేనికి?

రాత్రి చీకటి పనికి పనికొచ్చే మనిషి..

పగలు వెలుతుర్లో మనిషిగా కనిపించడం లేదా?”

ఆవేశంగా నిలదీసి అడుగుతుంటే భిన్నుడైపోయి చూడసాగాడు.

“ఎక్కువగా మాట్లాడుతున్నావ్. అంటే నీకు విడాకులు కావాలా?” అరిచాడు.

“ఎవరన్నారు ఆ మాట? నేను నోటితో ఆ మాట అంటే ఆ వంకతో నన్ను వదిలించుకుందామనా?”

అలాంటదేం కుదరదు. పదిమందిలో తేల్చు

చెప్పు? ఎవతె అది?”

“ఏమో నాకేం తెలుసు. మీలాంటి వ్యక్తే మరెవరైనా వున్నారేమో!

అతను నాలాంటి అభాగ్యురాలిని అలా హింసించుకున్నాడేమో!

ఆమె ఫ్రెండ్ రాసుండొచ్చు”

“ఓహో..”

“ఇంతకీ నా కథకి ముగింపు ఏమిటంట?”

“నోరు మూసుకుని పడివుండు. లేదంటే వెళ్ళిపో”

“ఇదే ముగింపు రాసి పంపండి. ఇంక గొడవెందుకు?” అన్నాను.

తేగదాకా లాగడం ఎందుకని అక్కడ నుండి లేచి లోనికి వెళ్ళిపోయాను.

అతడు పిచ్చిపట్టినవాడిలా తనలో తాను గొణుక్కుంటూ వుండిపోయాడు.

కాసేపయ్యాక లేచి బట్టలు మార్చుకుని చెప్పులేసుకున్నాడు. అతనెక్కడికి వెళుతున్నాడో అర్థమైంది. వెంటనే వచ్చి గుమ్మానికి అడ్డంగా నిలుచున్నాను. విస్తుపోయి చూశాడు.

“మందుకోసమే కదా వెళ్ళేది?”

కూర్చోండి నేనే తెప్పిస్తాను. ఆ డబ్బిలా ఇవ్వండి. మీ నాన్నగారితో

తెప్పిస్తాను. ఇంట్లోనే కూర్చుని ఇష్టం వచ్చినట్లు తాగి, ఆ తర్వాత తనివితీరా తిట్టి, నానా హంగామా చేయండి” అన్నాను.

(మాన్పడిపోయి చూశాడు.

అతని చేయి పట్టి “పదండి” అని వెనక్కి తీసుకెళ్ళాను.

అతన్ని మంచంలో కూర్చోబెట్టి ఎదురుగా కుర్చీ

లాక్కుని కూర్చున్నాను.

“ఎన్నో కథలు రాశారు.

గొప్ప రచనా శక్తి కలవారు. మీరే మీ కథని ఎలా మలుచుకుంటున్నారో చూడండి. మిమ్మల్ని మీరు ఒక విల్ పాత్రగా రూపొందించుకుని ఆ పద్ధతిలో ప్రవరిస్తున్నారు. కాదంటారా?

మీరు ఏ మూడోలో వుండి నన్ను ఒప్పుకుని చేసుకున్నారో మీకే తెలియక పోవచ్చు. కానీ జరిగిందేదో జరిగిపోయింది.

నా పాత్రని మీ జీవిత కథలోకి తెచ్చారు. ఇప్పుడు నన్ను వదిలి వెళ్ళి మరోదాన్ని చేసుకుందామనుకుంటే.. మూడోసారి పెళ్ళికి నాకన్నా గొప్ప అమ్మాయి దొరుకుతుందని ఎలా అనుకుంటున్నారు?

నేను మాత్రం ఎలా సర్దుకుపోతాను?

జీవితంతో ప్రయోగాలు చేయకండి. మీ

అమ్మానాన్నలని చూడండి. పాపం వారు మూగ జీవుల్లా అన్నీ భరించి తమ వంశ ప్రతిష్ఠకు వారసులు కావాలని ఆశగా ఎదురుచూస్తున్నారు.

వాళ్ళకోసమైనా మీరు మీ ధోరణి

మార్చుకోండి. (క్రమంగా అన్నీ సర్దుకుంటాయి”

అంటూ అతని చేతిని మృదు

వుగా నొక్కాను.

అతని మొహంలో భావాలు

మారిపోయాయి.

“ఊ” అంటూ తలవూపాడు.

“థాంక్స్” అన్నాను. అతనిలో మార్పు వస్తుందని నమ్మకం ఉంది.

నా ఫ్రెండ్ రాసిన ఉత్తరమే అది.. కానీ కొంతవరకైనా ఉపయోగపడింది.

దటీజ్ కలీనా!

మీకు ఫలానా తారతో పడదట కదా, ఫలానా హీరోయిన్ కి మీకూ గొడవట కదా అని ఎవరయినా కలీనాని అడిగితే- ఆమె చెప్పే జవాబు ఒక్కటే- “నాకు ఎవరితోనూ ఎలాంటి నమస్కలా లేవు. కాకపోతే అవతలి వాళ్ళకే నా వలన ఏమయినా నమస్కలు వున్నాయని వాళ్ళనుకుంటారేమో మాత్రం నాకు తెలీదు” అంటూ డొంక తిరుగుడుగా చెబుతోంది. ఈ మాటలకి అర్థం ఏమిటి చెప్పా అని నీనీజనాలు తలలు బద్దలు కొట్టుకుంటున్నారు.

కోవాలి. లేదా కోర్టుకి వెళ్ళాలి”

“అబ్బో... తెలివి మాత్రం బానే వుందే?” వెలుకారంగా అన్నాడు.

“దర్దమ్మగా వుంటే మరింత వేయించుకు తిందామనా?”

“ఇంతకీ నా పరువునెందుకు బాగురుకోడావు

